

De Brabander looft onophoudelijk God, maar met een stuk spek tussen zijn tanden.

(Brabantse zegswijze)

Het is een traditie: de laatste GR van het jaar, een dagstapper. Vandaag richting de hoofdstad meer bepaald Grimbergen. In een oase van rust dommelt de statige St.-Servaesbasiliek tussen kleurrijke oude gevels. Door het groene lover, over tegelpaden en grindwegen wandelt het richting Prinsenkasteel, of toch datgene wat er nog rest nadat het tijdens WO II door de Duitse bezetter in brand werd gestoken. Het weder is prachtig en de zon is ons wandelmaatje. Eens de Brusselsesteenweg gekruist laten we de dorpskern achter ons. Een aantal bonkige kasseiwegen voeren langs prachtig gerestaureerde boerderijen. De weidse natuur lonkt, de abdijtoren blijft steeds in zicht, zelfs de bollen van het Atomium glinsteren in de azuurblauwe lucht. We dreutelen langs akkers waar de stilte ten ruste ligt en landschappen waar gedachten even gaan vertragen. Veldwegen verder zetten ons af bij de kerk van St.-Brixius-Rode. We kopen ons allen een fiets van Eddy Merkx en zetten de tocht verder op ons ijzeren paard (haha). We volgen een tijd lang het wandelpad Birrebeekvallei tot het gehucht Neron waar we onder beschutting van het Velaartbos ons hongerig maagje van antwoord dienen. De Paddegatstraat voert richting 's-Gravenbos in naakte, bladerloze outfit. Tussen de bemoste, ijle stammen torent de schim van het barokke Gravenkasteel, een waterburcht uit de 17de eeuw. Een hoge beukendreef drijft ons naar de Willebroekse Vaart. De 50 m hoge hefbrug van Humbeek-Sas zet ons af bij de feestzaal Eldorado waar ieder "zijn merk" terugvindt (alias Boma). Het gezellig interieur vloeit terug naar het interbellum met kenmerkende Art-Deco elementen. Tussen het derde en vierde "boken" is het zonnetje verdwenen en worden de hemelssluisen open gezet. Het deinende water naast de Westvaardijk volgen we ruim anderhalve kilometer. Terug trekken we de velden in en maken er kennis met de koriander, een keukenkruid dat er massaal werd uitgezaaid en nu gretig geoogst. De abdijtoren is reeds geruime tijd in zicht, toch maken we nog een ommetje door het vroegere vliegveld van Grimbergen dat in 1939 werd aangelegd. Een gedeelte werd omgetoverd tot natuurgebied (het Lintbos) en is een mooi voorbeeld van herwonnen natuur en landschap op de vroegere luchthaven. We verlaten het jong stukje groen en krijgen terug grondgebied Grimbergen onder de voeten geschoven. Voor de Tommelmolen aan de Maalbeek is het toeristisch seizoen ook voorbij. We dartelen voorbij de oude Charleroyhoeve (nu gemeentelijke diensten en vrederegerecht) en een volgende watermolen, de Liermolen. De Volkssterrenwacht "Mira" luidt het einde van de tocht in (we zochten tevergeefs de krullebol van Frank Deboosere). Een vluchtig bezoek aan de abdijkerk waar een sacrale stilte overheerst... en geen tijd meer voor een Grimbergen Optimo Bruno!!!! Gelukkig wacht in St Goriks nog een natje en droogje. Nakaarten over wat voorbij is en oogluikend uitkijken naar wat 2016 in petto heeft. Aan elke GR-stapper een zalige winterslaap toegewenst